Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende detergentia en oppervlakteactieve stoffen, tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1020 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 648/2004

(COM(2023) 217 final — 2023/0124 (COD))

(2023/C 349/19)

Rapporteur: **Violeta JELIĆ**

Raadpleging	Europees Parlement, 1.6.2023
	Raad, 7.6.2023
Rechtsgrond	Artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling	Interne Markt, Productie en Consumptie
Goedkeuring door de afdeling	29.6.2023
Goedkeuring door de voltallige vergadering	12.7.2023
Zitting nr.	580
Stemuitslag	
(voor/tegen/onthoudingen)	193/1/2

1. **Conclusies en aanbevelingen**

1.1. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) is ingenomen met de actualisering en vereenvoudiging van Verordening (EG) nr. 648/2004 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) betreffende detergentia, de verwijdering van overbodige of verouderde elementen en het behoud van elementen die goed werken. Het is een goede zaak dat gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden om genoemde verordening te stroomlijnen, maar hier staat tegenover dat andere aspecten van het herzieningsvoorstel tot grotere administratieve lasten leiden.

1.2. Belangrijk is om voor samenhang en consistentie te zorgen tussen de herziening van de detergentiaverordening en andere ontwikkelingen op wetgevings- en technisch gebied, zoals die welke verband houden met de CLP-verordening ((EG) nr. 1272/2008 ([2])) en ecologisch ontwerp voor duurzame producten.

1.3. Het EESC is er zeer aan gehecht dat de veiligheid van consumenten en professionele gebruikers wordt gewaarborgd, maar is van mening dat de nieuwe voorschriften voor detergentia die micro-organismen bevatten, onnodig voorzichtig en inflexibel zijn en niet gespeend zijn van tegenstrijdigheden. Het beveelt aan om de samenhang van deze regels, zowel onderling als met ander beleid, te vergroten en om innovatie in deze opkomende productcategorie te ondersteunen in plaats van tegen te werken.

1.4. Positief is dat er gezorgd wordt voor een gelijk speelveld voor markttoezicht op detergentia en oppervlakteactieve stoffen die in de EU worden gefabriceerd en die welke in de EU worden ingevoerd. Het EESC is echter van mening dat de verplichting om voor elke partij detergentia of oppervlakteactieve stoffen een productpaspoort op te stellen en kenbaar te maken, buitensporig belastend is; het beveelt aan om voor de actualisering van het productpaspoort een passender mechanisme vast te stellen.

1.5. Er zou nader toegelicht moeten worden welke meerwaarde het productpaspoort en de CE-markering hebben voor het markttoezicht; de effectbeoordeling van de Commissie bevat hierover geen informatie. Frauduleuze CE-markering kan de veiligheid van consumenten en gebruikers in gevaar brengen en kan het gelijke speelveld voor marktdeelnemers die de regels wel naleven, ondermijnen.

([1]) Verordening (EG) nr. 648/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende detergentia (PB L 104 van 8.4.2004, blz. 1).

([2]) Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1).

1.6. Het is van groot belang dat tijdig de specifieke en technische voorwaarden aanwezig zijn om de implementatie mogelijk te maken. Overgangsperioden zouden dan ook pas mogen ingaan nadat de desbetreffende aanvullende wetgeving is aangenomen.

1.7. Het voorstel om etiketten op producten duidelijker en leesbaarder te maken door overlappingen tussen wetgevingsteksten weg te nemen, de inhoud van etiketten te vereenvoudigen en doeltreffend gebruik te maken van digitale etikettering, wordt door het EESC toegejuicht. Het EESC adviseert om voor voorverpakte producten dezelfde mogelijkheden voor digitalisering van etikettering toe te passen als voor navulverkoop, en is van mening dat detergentia duidelijker kunnen worden geëtiketteerd met pictogrammen/symbolen dan met tekst.

2. **Achtergrond van het advies**

2.1. Met het voorstel worden de bestaande regels voor detergentia aangepast aan de doelstellingen van de Europese Green Deal, de strategie voor duurzame chemische stoffen en de onlangs aangenomen mededeling van de Commissie over het concurrentievermogen van de EU op lange termijn. Het voorstel is erop gericht om marktregels te vereenvoudigen door vereisten die als onnodig of overbodig worden beschouwd af te schaffen, vrijwillige digitale etikettering in te voeren door onderscheid te maken tussen voorverpakte producten en producten die in navulformaat worden verkocht, de verkoop van innovatieve veilige producten te faciliteren door veiligheidseisen voor micro-organismen in te voeren, en de handhaving te versterken door een productpaspoort in te voeren.

2.2. De algemene bepalingen van het voorstel bevatten definities van “detergentia”, “oppervlakteactieve stoffen” en andere begrippen waarnaar in de tekst van de voorgestelde verordening wordt verwezen en waarvan sommige zijn bijgewerkt en verduidelijkt.

2.3. Het voorstel bevat productvoorschriften voor detergentia en oppervlakteactieve stoffen met betrekking tot vrij verkeer, biologische afbreekbaarheid, het gebruik van micro-organismen in detergentia en beperkingen op het gehalte aan fosfaten en andere fosforverbindingen. Deze laatste drie aspecten worden nader uitgewerkt in de bijlagen bij de voorgestelde verordening.

2.4. Bijlage I bevat criteria en testmethoden voor de totale biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen, als zodanig en in detergentia. Deze criteria en testmethoden zijn in wezen ongewijzigd gebleven ten opzichte van de bepalingen in Verordening (EG) nr. 648/2004, aangezien zij nog steeds geschikt zijn voor het doel en in overeenstemming zijn met de stand van de techniek. De achterhaalde criteria voor primaire biologische afbreekbaarheid zijn geschrapt, evenals de ontheffingsprocedure voor oppervlakteactieve stoffen die niet voldoen aan de criteria voor totale biologische afbreekbaarheid: die procedure is slechts één keer gebruikt en wordt vermeld in de voormalige bijlage V, die in 2019 is komen te vervallen, en wordt derhalve niet langer noodzakelijk geacht.

2.5. In bijlage II bij het voorstel worden eisen voor detergentia die micro-organismen bevatten ingevoerd, met het oog op de vaststelling van geharmoniseerde regels voor de veiligheid van die producten en van desbetreffende testmethoden waarmee kan worden aangetoond dat die regels worden nageleefd. Voorgeschreven wordt welke (stammen van) micro-organismen mogen worden gebruikt, op basis van hun formele identificatie. Vereiste is ook dat zij behoren tot zowel risicogroep I zoals omschreven in Richtlijn 2000/54/EG van het Europees Parlement en de Raad ([3]) (biologische agentia op het werk) als de lijst inzake gekwalificeerd vermoeden van veiligheid (QPS-lijst) van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA). De bijlage verbiedt ook het gebruik van specifieke pathogene organismen of genetisch gemodificeerde micro-organismen, beweringen betreffende een antimicrobiële of ontsmettende werking, tenzij het detergens voldoet aan de verordening inzake biociden (Verordening (EU) nr. 528/2012 ([4])), en het in navulformaat in de handel brengen van detergentia die micro-organismen bevatten. Verder worden in de bijlage verplichte testvoorschriften vastgesteld voor detergentia die micro-organismen bevatten, waaronder tests door derden ter staving van eventuele beweringen over de werking van de micro-organismen en een in-vivotest op acute inhalatietoxiciteit (test B.2 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 440/2008 van de Raad ([5]), d.w.z. TG 403 van de OESO).

2.6. Met het voorstel blijven de gedetailleerde beperkingen op het gehalte aan fosfaten en andere fosforverbindingen van Verordening (EG) nr. 648/2004 ongewijzigd.

([3]) Richtlijn 2000/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk (zevende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 83/391/EEG) (PB L 262 van 17.10.2000, blz. 21).

([4]) Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden (PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1).

([5]) Verordening (EG) nr. 440/2008 van de Commissie van 30 mei 2008 houdende vaststelling van testmethoden uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (Reach) (PB L 142 van 31.5.2008, blz. 1).

2.7. Het voorstel beschrijft wat de verplichtingen zijn van marktdeelnemers als fabrikanten, importeurs en distributeurs en welke nieuwe rol de "gemachtigde vertegenwoordiger" moet vervullen. De eerdere verplichting voor de fabrikant om in de Unie gevestigd te zijn wordt geschrapt, maar fabrikanten buiten de Unie moeten bij schriftelijk mandaat een gemachtigde vertegenwoordiger aanwijzen om bepaalde taken uit te voeren (terwijl dit voor in de Unie gevestigde fabrikanten slechts facultatief is).

2.8. Met het voorstel wordt een conformiteitsbeoordelingsprocedure ingevoerd die moet worden toegepast door fabrikanten van detergentia of oppervlakteactieve stoffen en die is gebaseerd op module A van Besluit nr. 768/2008/EG (interne productiecontrole). De procedure omvat een eigen verklaring van conformiteit en vereist dat technische documentatie wordt opgesteld met een beschrijving van het detergens en het gebruik ervan, verslagen van tests die zijn uitgevoerd om aan te tonen dat aan de voorschriften wordt voldaan, en een gegevensblad betreffende bestanddelen.

2.9. Er worden voorschriften vastgesteld inzake de CE-markering en etikettering van detergentia en oppervlakteactieve stoffen, met inbegrip van regels voor de toepassing van digitale etikettering indien de marktdeelnemer daarvoor kiest. Etiketteringsvoorschriften worden nader beschreven in bijlage V, met specificaties voor de etikettering van de inhoud, doseringsinformatie die van het fysieke etiket mag worden weggelaten wanneer die op een digitaal etiket staat, en een vereenvoudigd doseringsschema voor consumentenwasmiddelen. Het voorstel introduceert ook het concept van een gegevensdrager, die wordt gebruikt om toegang te krijgen tot het digitale etiket en die aanwezig moet zijn op het detergens of de oppervlakteactieve stof, de verpakking ervan of de begeleidende documentatie.

2.10. Het voorstel bevat de vereisten voor en de inhoud van het productpaspoort dat wordt ingevoerd om de conformiteitsverklaring (via een centraal register) en het markttoezicht voor in de handel gebrachte detergentia of oppervlakteactieve stoffen te vergemakkelijken. Het productpaspoort moet toegankelijk zijn via dezelfde gegevensdrager op het product zoals hierboven vermeld. Bedoeling is dat het interoperabel is met elk ander productpaspoort dat wordt ingevoerd, bijvoorbeeld in het kader van de wetgeving inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten. De Commissie moet een uitvoeringshandeling vaststellen waarin de technische vereisten voor het productpaspoort en de gegevensdrager worden bepaald.

2.11. De Commissie is bevoegd om toekomstige gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de in de voorgaande hoofdstukken van de voorgestelde verordening beschreven vereisten aan te passen in het licht van technische, wetenschappelijke en marktontwikkelingen.

2.12. De overgangs- en slotbepalingen bevatten een specifieke evaluatieclausule in artikel 32 betreffende de voorschriften voor detergentia die micro-organismen bevatten, op grond waarvan de Commissie uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van de verordening de relevantie en doeltreffendheid van deze voorschriften moet beoordelen.

3. **Algemene en specifieke opmerkingen**

3.1. Het EESC is van mening dat Verordening (EG) nr. 648/2004 betreffende detergentia (hierna "detergentiaverordening" genoemd) relevante doelstellingen heeft, goed werkt en haar doel grotendeels heeft bereikt.

3.2. Het EESC is het eens met het streven van de Commissie om de detergentiaverordening te actualiseren in het licht van de technologische, commerciële en beleidsontwikkelingen die zich sinds de goedkeuring van de verordening in 2004 hebben voorgedaan, en steunt haar doelstelling om de voorschriften voor marktdeelnemers — met name kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) — te vereenvoudigen en overlappingen en doublures met andere EU-wetgeving weg te werken. Het EESC is ingenomen met de vereenvoudigingen in het voorstel, maar stelt vast dat de vermindering van de administratieve lasten bescheidener is dan de Commissie suggereert en dat in de praktijk de lasten op andere gebieden aanzienlijk toenemen ([6]).

3.3. De herziening van de detergentiaverordening loopt parallel met verschillende andere voorstellen voor herziene of nieuwe wetgeving die ook detergentia betreffen, zoals de CLP-verordening (Verordening (EG) nr. 1272/2008) en de nieuwe verordening inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten. Het is belangrijk dat deze verschillende wetgevingsinstrumenten volledig coherent en consistent met elkaar zijn en dat verschillen en overlappingen in de bepalingen ervan worden vermeden.

([6]) Voor meer informatie over de administratieve lasten voor de detergentiesector zij verwezen naar de A.I.S.E. factsheet on the Cumulative Cost Assessment.

3.4. Het EESC steunt de vereenvoudigde definitie van "detergens" in het Commissievoorstel, die voor zowel marktdeelnemers als overheidsinstanties begrijpelijker en gemakkelijker toepasbaar is. Het schrappen van de verwijzing naar specifieke categorieën bestanddelen (zepen en/of oppervlakteactieve stoffen) in de definitie van een detergens maakt de definitie inclusiever en verduidelijkt de ruimte voor toekomstige innovatie in de productcategorie.

3.5. Het EESC is ingenomen met de handhaving van de eisen inzake biologische afbreekbaarheid voor oppervlakteactieve stoffen en de schrapping van de ontheffingsprocedure, die niet langer wordt gebruikt. Dit draagt ertoe bij om de bepalingen voor marktdeelnemers en autoriteiten te stroomlijnen en te verduidelijken.

3.6. Het EESC vindt de voorgestelde eisen inzake detergentia die micro-organismen bevatten overdreven streng en niet erg geschikt voor detergentia. De testvoorschriften in bijlage II worden als buitensporig belastend beschouwd, met name voor kmo's. Voor micro-organismen die worden gebruikt in detergentia in de vorm van een spray moet een test op gewervelde dieren worden uitgevoerd voor acute inhalatietoxiciteit, wat zou betekenen dat per test dertig dieren moeten worden gedood. Dit ondermijnt de verplichting die is aangegaan in Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad ([7]) betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, en is niet nodig aangezien er alternatieve methoden bestaan om de veiligheid vast te stellen (zoals de "read-across"-aanpak op basis van historische gegevens, in-vitrotests met menselijke cellijnen, of methoden waarbij de bewijskracht wordt bepaald, met name rekening houdend met de verplichte risicogroep 1/QPS-status).

3.7. Het EESC vindt het ongepast om te eisen dat micro-organismen die in detergentia worden gebruikt, op de QPS-lijst van de EFSA staan. Dit is zelfs geen verplichte voorwaarde voor het gebruik van een micro-organisme in de levensmiddelen- en diervoederindustrie, maar veeleer slechts een uitgangspunt voor verdere evaluatie door de EFSA. Micro-organismen die niet op de QPS-lijst staan, kunnen nog steeds op veiligheid worden beoordeeld en in levensmiddelen of diervoeders worden gebruikt, maar voor detergentia bestaat die mogelijkheid niet totdat de Commissie de voorschriften formeel heeft geëvalueerd/herzien. Het wordt niet evenredig geacht om voor detergentia strengere regels te hanteren dan voor levensmiddelen, die direct worden geconsumeerd. Zou de QPS-lijst echter verplicht zijn, dan zou het EESC het niet gerechtvaardigd vinden om te vereisen dat op het etiket van detergentia die micro-organismen bevatten, wordt gewaarschuwd dat het product niet mag worden gebruikt op oppervlakken die in contact komen met voedingsmiddelen.

3.8. Beperking van het gebruik van micro-organismen op de in de nieuwe bijlage II beschreven wijze, dreigt innovatie in de weg te staan en gaat voorbij aan het feit dat detergentia die micro-organismen bevatten al onder de detergentiaverordening en andere wetgevingsteksten vallen, zoals de richtlijn algemene productveiligheid, en onder het door de industrie ontwikkelde kader om een passend risicobeheer van microbiële bestanddelen mogelijk te maken. Met de voorgestelde verordening worden detergentia die voor onderzoeks- en ontwikkelingsdoeleinden in de handel worden gebracht, vrijgesteld van de vereiste dat ze moeten voldoen aan de voorwaarden van bijlage II, punt 1, maar het enige beschikbare mechanisme om het commerciële gebruik van nieuwe (stammen van) micro-organismen toe te staan is via de evaluatieclausule van artikel 32 en/of gedelegeerde handelingen. Het EESC pleit voor een minder restrictieve procedure teneinde innovatie in dit groeiende productsegment mogelijk te maken en te bevorderen.

3.9. Het EESC steunt de Commissie wat betreft de handhaving van de bestaande beperkingen op het gehalte aan fosfaten en andere fosforverbindingen, die succesvol zijn gebleken om het gebruik van fosfor sinds 2014 te verminderen en het gebruik ervan te beperken tot toepassingen waarbij fosfor van cruciaal belang is of waarbij een beperking zou leiden tot nog grotere negatieve gevolgen voor het milieu, de veiligheid en/of de reinigingsprestaties ([8]).

3.10. Het EESC acht het noodzakelijk dat de taken en verplichtingen van de in het voorstel genoemde marktdeelnemers, en met name die van de in artikel 8 beschreven gemachtigde vertegenwoordiger, worden verduidelijkt. Wanneer een buiten de Unie gevestigde fabrikant verplicht is een dergelijke gemachtigde vertegenwoordiger aan te wijzen, is het niet duidelijk of het door de niet-EU-fabrikant aan die vertegenwoordiger verleende mandaat bijvoorbeeld de verplichting moet inhouden om een gegevensblad betreffende bestanddelen te verstrekken aan de door de lidstaten aangewezen instanties, zoals beschreven in artikel 7, lid 6. Om een gelijk speelveld te waarborgen, is het van belang dat voor fabrikanten binnen en buiten de Unie dezelfde verplichtingen gelden en dat duidelijk is hoe deze verplichtingen moeten worden nagekomen.

([7]) Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt (PB L 276 van 20.10.2010, blz. 33).

([8]) Relevanz der gewerblichen Textil- und Geschirrreinigung am Eintrag von Phosphat und anderen Phosphorverbindungen (P) in das Abwasser, Umweltbundesamt 98/2021.

3.11. Het EESC zou graag zien dat wordt toegelicht welke meerwaarde het productpaspoort en de CE-markering hebben als middelen om de conformiteit van producten die onder de detergentiaverordening vallen aan te tonen en/of te verifiëren. In de effectbeoordeling van de Commissie worden geen specifieke nalevingsproblemen of veiligheidsrisico's voor consumenten genoemd als rechtvaardiging voor de invoering van deze voorschriften, en zij maken geen deel uit van de voorgestelde beleidsopties, zodat informatie over de beoordeling van de effecten ervan ontbreekt. Het EESC is er wel voorstander van dat een productpaspoort op gelijke wijze verplicht wordt gesteld voor alle fabrikanten van detergentia of oppervlakteactieve stoffen, of ze nu binnen of buiten de Unie zijn gevestigd, teneinde te voorkomen dat het concurrentievermogen van Europese producten wordt aangetast door import.

3.12. Het aanbrengen van een CE-markering vormt op zich geen bewijs dat de conformiteitsbeoordelingsprocedures overeenkomstig de verordening zijn uitgevoerd; dit moet nog steeds door de toezichthoudende autoriteiten worden geverifieerd, zoals dat ook onder de huidige verordening het geval is. Van andere productcategorieën die aan soortgelijke wetgeving zijn onderworpen is bekend dat er frauduleuze CE-markering voorkomt, waardoor de gezondheid en veiligheid van consumenten in gevaar kan worden gebracht.

3.13. Elk productpaspoort dat in het kader van de detergentiaverordening wordt ingevoerd, zou volledig geïntegreerd moeten worden met de paspoorten waartoe wordt besloten in het kader van andere wetgeving, zoals de verordening inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten. Om de administratieve lasten voor marktdeelnemers, met name kmo's, en overheidsinstanties tot een minimum te beperken, is het belangrijk om voor samenhang te blijven zorgen en te vermijden dat voorschriften elkaar overlappen of van elkaar afwijken.

3.14. Het EESC is van mening dat de informatievereisten voor het productpaspoort in het huidige voorstel niet stroken met het streven naar vermindering van de administratieve lasten. Het opstellen van een productpaspoort, de aanmelding bij een register en het afdrukken/aanbrengen van een nieuwe gegevensdrager voor elke specifieke partij van een product is ondoenbaar en buitenproportioneel, en de eis om deze maatregelen te voltooien voordat het product in de handel wordt gebracht, zal waarschijnlijk tot verstoringen en vertragingen in de toeleveringsketens leiden. Het EESC verzoekt de Commissie deze vereisten zodanig aan te passen dat een en ander moet gebeuren op basis van een meer haalbare frequentie of op grond van een element dat hiertoe aanleiding geeft.

3.15. Het EESC stelt vast dat het de bedoeling is om de specifieke en technische vereisten in verband met het productpaspoort later te specificeren in een uitvoeringshandeling. Dit is voor de uitvoering van de voorgestelde verordening van cruciaal belang, en het EESC wijst erop dat deze vereisten ruim op tijd voor de inwerkingtreding van de verordening moeten worden goedgekeurd, zodat rechtsonzekerheid wordt voorkomen. Om ervoor te zorgen dat marktdeelnemers voldoende tijd voor de toepassing van de bepalingen krijgen, beveelt het EESC aan om de overgangsperioden voor de implementatie van de herziene detergentiaverordening pas te laten ingaan nadat de Commissie zich van haar wetgevingsverplichtingen heeft gekweten.

3.16. Het EESC steunt de afschaffing van het gegevensblad met bestanddelen voor detergentia die voldoen aan de criteria voor indeling als gevaarlijk volgens de CLP-verordening, omdat daarmee een onnodige overlapping met de bepalingen van laatstgenoemde verordening wordt weggenomen. Wat ongevaarlijke detergentia betreft, stelt het EESC voor dat het gegevensblad met bestanddelen wordt verstrekt op een met redenen omkleed verzoek van de door de lidstaten aangewezen organen, dat is gebaseerd op geconstateerde behoeften of zorgen op het gebied van consumentenbescherming; deze formulering zou beter stroken met artikel 8, lid 3, punt c), van het voorstel en ook met bijlage VIII bij de CLP-verordening.

3.17. Het EESC is ingenomen met de — weliswaar tamelijk beperkte — wijzigingen in de etiketteringsvoorschriften die worden voorgesteld om overlappingen tussen de CLP-verordening en de detergentiaverordening met betrekking tot de identificatie van bestanddelen weg te nemen. Dit zal helpen om de etiketten duidelijker en relevanter te maken voor consumenten/eindgebruikers, die blijkens onafhankelijk onderzoek de voorkeur geven aan etiketten met minder, maar duidelijkere informatie ([9]). In dit verband stelt het EESC voor om de etikettering van detergentia verder te vereenvoudigen door middel van een systeem van pictogrammen of symbolen in plaats van tekst.

3.18. Het EESC steunt de bepalingen in het voorstel om digitale etikettering mogelijk te maken. Dit zal tevens helpen om fysieke etiketten leesbaar te maken en om consumenten/eindgebruikers een betere ervaring op het gebied van informatie, taalkeuze en leesbaarheid te bieden. Het EESC is er ook voorstander van om zowel digitale etiketten als productpaspoort-informatie toegankelijk te maken via één enkele gegevensdrager, zodat verwarring en onoverzichtelijkheid op etiketten tot een minimum worden beperkt.

([9]) Geuens, M, Byrne, D, Boeije, G, Peeters, V, Vandecasteele, B., Investigating the effectiveness of simplified labels for safe use communication: the case of household detergents. Int J Consum Stud, 2021; 45(6):1410-24, https://doi.org/10.1111/ijcs.12662

3.19. Het EESC verwelkomt het voorstel om het voor producten die in navulformaat worden verkocht mogelijk te maken dat het merendeel van de vereiste etikettering digitaal wordt verstrekt. Wel vraagt het zich af waarom voor voorverpakte producten niet dezelfde regels zouden gelden als voor navulverpakkingen. Hiermee zou een gelijk speelveld voor in de handel gebrachte detergentia beter gewaarborgd zijn.

Brussel, 12 juli 2023.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Oliver RÖPKE